

Általános gyakorlat, hogy a gyengébb termőképességű, a szántóföldi művelésre kevésbé alkalmas területeket hasznosítják rétként vagy legelőként. Azt is tudjuk, hogy minden munka hiába való, ha a föld sovány, terméketlen. Éppen ezért van különös jelentősége ezeken a területeken a tápanyag visszapótlásnak. A trágyázás nyomán annál gyorsabban következnek be változások a gyeplépcső növényállományában, minél szegényebb a talaj tápanyagokban, és minél kedvezőbbek a nedvességviszonyok.

Nitrogéntrágyázás

A gyeplépcső fejlődésének meggyorsulása, ezzel egyidejűleg a termés fokozódása, általában véve a nitrogéntrágyázás valamennyi kedvező hatása mind kaszálókon, mind a legelőkön bekövetkezik. A tavaszi, hektáronként kijuttatott 50 kg nitrogén tartalmú műtrágya igen jó hozamokhoz segítheti hozzá a gazdálkodót. Kijuttatási eszközként a szántóföldi műtrágyaszóró gépek használata-
tosak.

Foszfátrágyázás

A foszforsav serkenti a fűhozam növekedését. Foszfátrágyázásra az őszt javasolható. A foszforról jól tudott, hogy kismértékben mozog a talajban, az esővíz lassan mossa be a mélyebb rétegekbe, így egyszerre akár több évi szükséglet is kijuttatható, ezzel munkát és költséget takaríthatunk meg. Az állatok behajtása után 300 kg kiszórása hektáronként akár 3 évig is érezteti kedvező hatását.

Káliumtrágyázás

Káliumtrágyázásra főként a 40 %-os kálisót és kénsav káliumot szoktak kijuttatni még az őszi folyamán hektáronként 200–250 kg mennyiségben.

Tápanyag kombináció

A gyeplépcső trágyázásánál rendszerint több tápanyag kombiná-

ciója használatos. A rétek, legelők trágyázásánál két alapvető kombináció lehetséges:

1. Együtt elvégzett kálium- foszfátrágyázás, ahol a nitrogénről való gondoskodás a herefélék, pillangósok elvégzik.
2. Tartós és állandó jellegű NPK trágyázás.

A műtrágyák alkalmazásánál a gyepeknél is figyelembe kell venni annak minőségét. Előfordulhatnak olyan szállítmányok, amelyekben magasabb a nehézfém koncentráció, illetőleg a származási helytől függően tartalmaznak egyéb olyan elemeket is, amelyek nem kívánatosak.

Meszezés

A mélyebb fekvésű helyeken gyakoriak a savanyú talajok a réteken, legelőkön. Meszezéssel csökkenthetjük a talaj savanyúságát, elősegítjük a hasznos baktériumok elszaporodását. A meszezés csökkenti a talaj kötöttségét és a talaj vízgazdálkodására is kedvező hatással van. Korábbi tapasztalatok alapján a gazdák szívesen felhasználták a gyepek meszezésére a „cukorgyári mésziszapot”. Kifizetődő a talaj savanyúságának mértéke szerint

hektáronként 200–300 mázsa kijuttatása az őszi folyamán.

Természetesen a mészkőhegységek, meszes talajokon nem kell tartani az elsavanyodástól, ilyen helyeken nem kell meszezésre gondolni.

Fektetési trágyázás

A legelő legtermészetesebb trágyája az a szerves trágya, amit a legelő jószágok a legeltetés során a „deleltetés” és az éjjeli hállatás alkalmával hagynak vissza. Fektetéssel- delelő és hállóhelyek ésszerű változtatásával- a trágyát a legelőnek arra a részére rakjuk, ahol az a legjobban szükséges. A fektetése trágyázás ugyanazon a helyen egyhuzamban legalább egy hétig, de legfeljebb három hétig tartson. Ezt követően azonnal végezzük el a trágya talajba keverését, még annak kiszáradása előtt. Erre általában tárcsázással szokott sor kerülni. Vigyázni kell azonban, nehogy a legelő túlságos megbolygatásra kerüljön, mert ezzel többet ártunk, mint használunk.

Istállótrágyázás

Istállótrágya kiszórása a gyeplépcső szélsőséges esetektől és speciális adottságoktól eltekintve nem gazdaságos és nem célszerű. Kutatók mérései szerint a gyeplépcső minden mázsa istállótrágya után átlag csak 8 kg, szélsőséges esetekben 3–12 kg szénatöbblet mutatkozik.

Egyéb trágyázási eljárások közül még előfordulhat komposzt felhasználása, amely elősegíti a talajbaktériumok elszaporodását és a gyeplépcső bokrosodását is. Mindezekkel a tulajdonságokkal hozzájárul a gyeplépcső „megfiatalításához” is. ■